

TEDENSKA SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto I

V Ljubljani, dne 9. julija 1926

Stev. 32

Indija

Kdo še ni slišal o deželi bajk in čarov, o deželi, kjer se cedi med in mleko? Tam daleč v Aziji je ta blagoslovljena dežela, ki pa ne nudi v splošnem domačinom toliko užitka, kakor tujcem, ki so se ali tam naselili, večinoma pa prihajajo tja, postavijo svoja zastopstva, poberejo najboljše in odidejo. Domačin pa je tisti, ki dela in trpi največ za blagostanje tujcev. Tako je pa navadno v kolonijah. Le oni domačini, ki so se znali tujcem prikupiti in so strogi napram svojerodcem, oni so deleženi dobička, ki ga nudi domača gruda.

Tako kolonijalno zaslužnje, bi marsikdo mislil, je mogoče samo pri narodih z nizko kulturo; kako je to mogoče pri Indijcih, ki imajo svetovno največje mislece, filozofe in tisočletja staro kulturo?

Temu vzrok so pač medsebojni prepiri in nebroj raznih narodov in narodičev, ki so si sicer sorodni, pač pa so podlegli vplivu tujcev, katerih interes je bil, da se narodi delijo in prepirajo. »Lažje se prelomi vsako posamezno šibo, kakor pa celo butaro šib!«

Indija je bila znana že starim Rimljanom in tudi že Egipčani so imeli vezi z Indijo. V prastarih časih so gospodovali v Indiji domači kralji. Kako visoka je bila njih kultura pričajo izkopnine nekdanjega glavnega indijskega mesta Anuradhapura. To mesto je cvetelo pred 2000 leti za časa budizma, to je ene najstarejših veroizpovedi, iz katere je tudi krščanstvo mnogo povzelo. Izkopali so na enem mestu ostanke od 1600 stebrov, ki so bili kot podlaga tedanjemu, devet nadstropnemu samostanu. Posamni stolpi so bili visoki 400 čevljev. Pa tudi v poznejši dobi so bili Indijci pravi umetniki v gradnji mogočnih stavb, kar vidimo na naši sliki.

V Indiji pa je tudi nebroj različnih ver, ki so in še danes zelo kvarljivo vplivajo na narodno svobodo. Zanimivo je, kako si hočejo prisvojiti posamne veroizpovedi neko udrtino v skali na vrhu gore »Adamspike«. Ker je jamica slična odtisku človeške noge, trdijo budisti, da je odšel njih prorok Buddha od tam v nebesa, mohamedani, da je prestopil od tamkaj v nebesa njih najstarejši prorok Adam, Hindusi pravijo, da je to odtisek noge njih boga Živa in rimokatoliki pa so mnenja, da je to odtis noge apostola Tomaža. Torej

vsak po svoje. — Tujci, ki so se naselili so pač dobro znali izkoristiti vse narodne prepire samo, da so zagospodovali.

Že v srednjem veku vidimo velike preobrate, posebno za časa razvoja mohamedanstva. V zadnjih stoletjih pa prihajajo v bogato deželo Indijo Evropejci, ki kolikor mogoče izkoriščajo velikanske naravne zaklade.

Vhod v starodavni indijski tempelj.

shranijo, mesnati del pa vržejo stran. Prav posebno čislano pa je ono zrnje, ki so ga očistile opice in še nekatere druge živali, ki s slastjo uživajo kavin sadež. Mesnati del uživajo, kakor mi črešnje, koščico pa izbacio. Ker živali izbirajo samo najboljše sadove, zato so tudi koščice, jeterca, teh sadežev najboljše. Posebni iskalci lazijo za omenjenimi čistilci kave in najdejo na nekaterih mestih precejšnje količine zrn. To vse pa je mogoče le pri izredno cenili

Med prvimi so bili Portugalci in Holandci. Danes pa spada nekaj pod Francijo, največ pa je angleških kolonij. Angleži si lasté nekake nadoblasti nad tamošnjimi podkralji maharadžami, ki so silni bogataši, posestniki slonov itd. in baš v zadnjih letih s svojimi evropskimi obiski delajo precejšnjo zgago med ženskim svetom.

Angleži so vzeli v roke večji del indijske trgovine. Ustanovili so velikanska podjetja, ki jim nosijo izredne letne dohodke. Mnogo se bavijo s pridelovanjem kave, ki posebno dobro uspeva na južno indijskem otoku Ceylonu. Po ne posebno udobni železniški vožnji, preko strmega pobočja, se dospe v višini nad 600 m do kavinih polj ali plantaž, kakor jih že imenujejo. Kava raste na visokem grmičevju, in sicer je sadež rdeča mesnata jagoda s trdim jedrom (koščico). To jedro privražajo k nam kot kavo, katero pri nas žgemo, meljemo in kuhamo.

Iz oddaljenih pokrajin prihajajo revni delavci, posebno ženske, kadar dozori kavin sadež. Jagode potrgajo in jih odneso k shrambam, kjer jih očistijo. Zanimivo je, kako se to vrši. Prvovrstno ceylonsko kavo čistijo na prav preprost način. Ker je zelo važno, da kavino jeterce obdrži tudi koščico jeterca, radi tega se ne denejo v stroj, ki ne čuti in bi lahko kaj skvaril, marveč ga čistijo kar v ustih. Slika kaže skupino žensk, ki žveči kavine jagode. Zrnje, jedro,

delavskih močeh, ki jih nudijo zelo skromno živeči narodi.

Zadnja leta je tudi kavino rastlino napadla neka glivica, podobna naši peronospori in mnogo uničila.

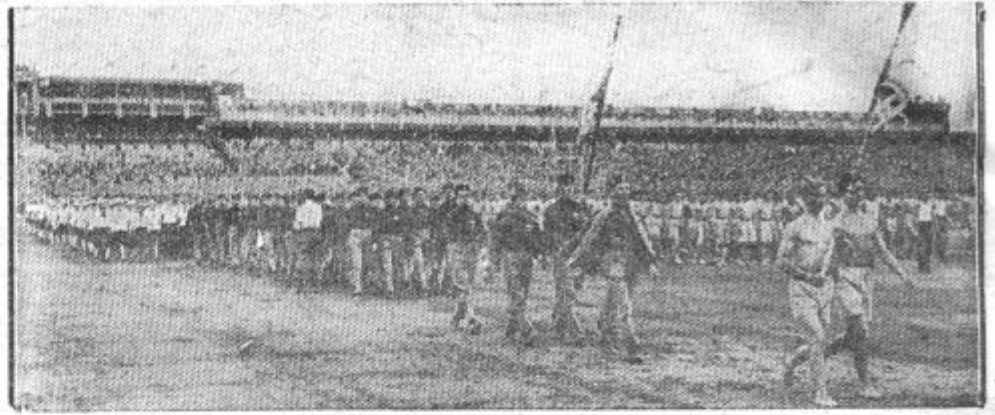
Poleg kave pa pridelujejo v Indiji kakav, čaj, cimet in nebroj drugih dišav. Pridelovanje čaja je dokaj bolj plodonosno kakor pa kakava. Čajev grm donša že po treh letih, dočim je treba čakati na sad kakavo-

vega drevesa do osem let. Cimet pa je skorja posebnega drevesa, ki že v svežem stanju prijetno diši.

Tako vidimo, da ni čuda, ako imenujemo Indijo deželo, kjer se cedi mleko in med

Engelbert Gangl, starosta naših (na desni) s starosto ruskih (v sredi) in podstarosto čeških Sokolov (na levi).

Naš sokolski naraščaj nese češkemu prapor v dar.

Dr. J. Vaniček, načelnik čeških Sokolov, ki je vodil telovadbo že na šestih vsesokolskih zletih.

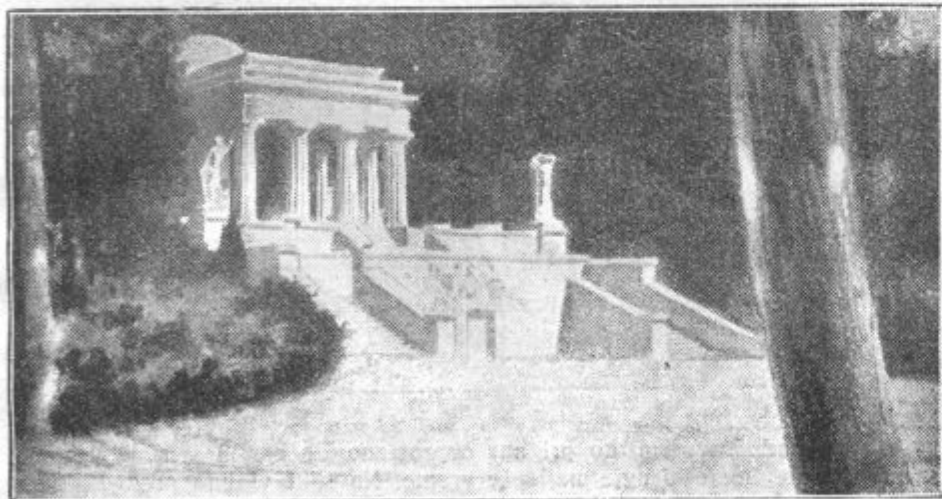
Naši fantje-vojaki (zgoraj) in naši mornarji (spodaj) korakajo burno pozdravljeni po praških ulicah.

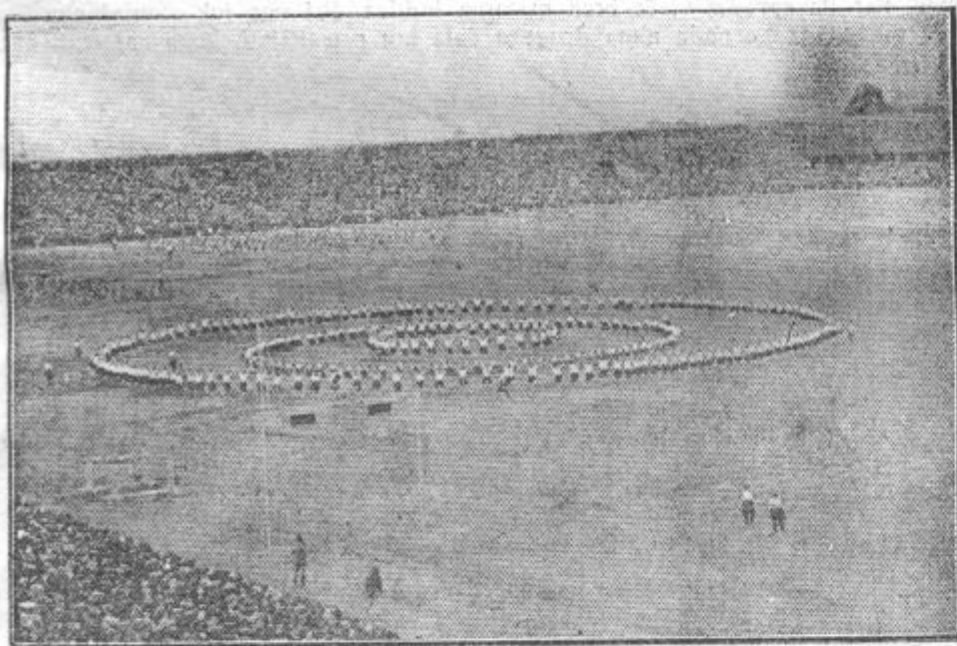
Prihod Slovanov v dan.šnja selišča. Veličastno igro so predstavljali Sokoli v Pragi.

Grozovita povodenj v osliški okolici v Slavoniji.

Zgoraj spominska kapela na pokopališču v Pragi, na levi pa grobnica v Olomucu, kamor so ob največjih svečanostih prenesli kosti na Češkem za časa vojne umrlih in tamkaj pokopanih srbskih vojakov.

Ženski sokolski naraščaj je na koncu svojega nastopa v Pragi napravil velikanske črke ČOS, t. j. začetne črke češke sokolske zveze.

Dve sliki z razstave »Slovenska žena« na ljubljanskem velesejmu. Zgoraj vidimo vhod v razstavo: v ospredju gredica krasnih cvetic, v sredini slovenska žena v narodni noši, nad njo pa slika kraljice Marije. Na levi sliki vidimo del razstave in sicer v ozadju umetniška dela naših slikaric, spredaj pa prekrasne vezenje naše deklet iz raznih zavodov.

V navpični vrsti na levi vidimo podobe naših najboljših strelcev, ki so si pri tekmi Slov. lovskega društva priborili prve nagrade.

Josip M. Gorup: I. darilo na lovske tarče in I. darilo na mednarodno tarčo.

Albin Šiferer: I. darilo na bežečega srnjaka.

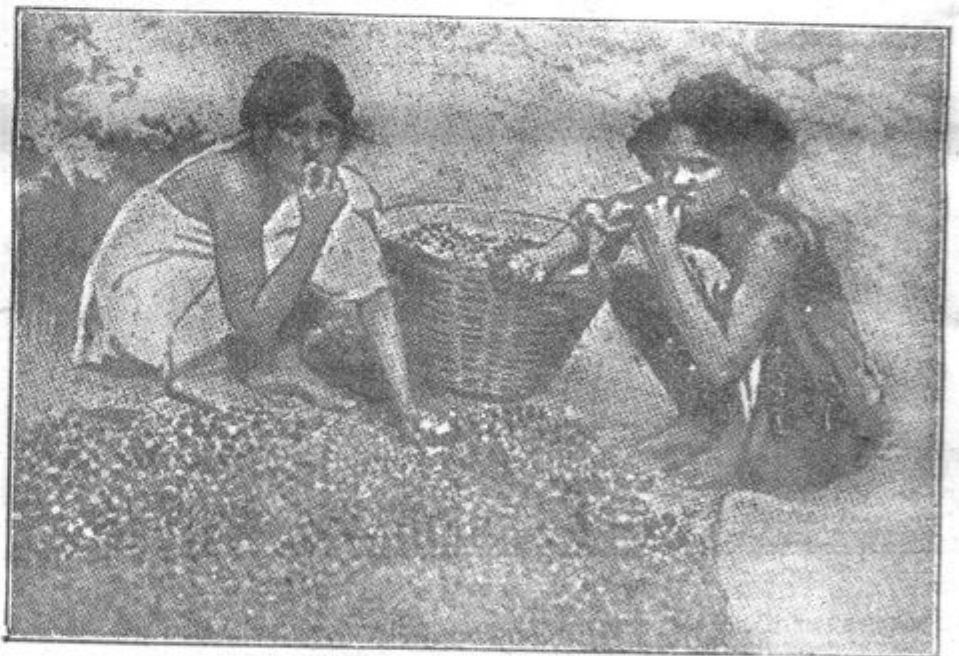
Stevan Serezla: I. darilo na letečega goloba.

Andrej Maurer: I. darilo na bežečega jelca.

Vesela vožnja po vodi. Medtem, ko pri nas neprestano dežuje in strašne povodnji delajo ogromno škodo, imajo drugje najlepše vreme. Na sliki vidimo prizor iz morskega kopališča, kjer razposajeni kopališki gostje v posebej za to napravljenih koritih drče po valovih, ker jih spredaj vleče brza motorna ladjica. Pri nas jok siromašnega kmeta, drugje pa bogata gospoda nima drugega dela kot premišljati, kako naj trati čas.

Pridelovanje kave v Indiji, ki je obširneje opisano na prvi strani. Ženske grizejo kavlna zrna, da izluščijo dišeča jederca.

Indijke lupijo cimeto ve šibe. Skorjo posušijo jo razpošiljajo po celem svetu kot splošno znano začimbo.